

La finestra oberta

JUDITH
PALLARÉS

Què és un pacte d'estat?

La trobada que fa uns dies va mantenir el Govern amb diferents agents socials i econòmics del país m'ha fet reflexionar sobre una qüestió que, feia dies em voltava pel cap i de la qual ara ja no en tinc cap dubte: el Govern no té ni idea de què és un pacte d'estat.

Ara estic completament conven-

çuda que quan els partits i el govern parlem de pactes d'estat no estem parlant del mateix. Un pacte d'estat és molt més que una expressió de bones voluntats o una manifestació pública de suport.

Pactar para governar és una obra recomanable del professor de Ciència Política, **Josep Maria Reniu**, centrada en l'estudi i anàlisi de les formacions de governs de coalició que ajuda a entendre què significa pactar, quan cal i a canvi de què. Imprescindible el debat i la discussió prèvia per arribar a acords concrets, específics, que s'han d'establir sempre per escrit i que ha de contenir un procediment de treball continuat i de resolució de conflictes. Per exemple, ara mateix a Espanya li vindria molt bé establir un acord entre els grups parlamentaris que especifiqués les accions polítiques a desenvolupar i les seves prioritats a canvi d'una investidura i de la creació d'un govern en minoria.

En el nostre cas, és imprescindible entendre que DA té una majoria

suficient per governar i per tant voler establir pactes d'estat amb les altres forces polítiques només respon a l'envergadura dels compromisos d'estat que volen adquirir, com seria un Acord d'Associació amb Europa que tindrà unes conseqüències i implicacions de gran compromís i llarga durada. Per tant, el pacte hauria de transmetre la voluntat d'obtenir ple suport de la cambra parlamentària per arribar a obtenir un resultat consensuat i compartit. Per això, el primer que s'ha de fer és debatre, discutir i treballar el programa d'acions, els acords i els compromisos mutus que totes les parts, amb o sense majoria, estan disposades a dur a terme deixant-ho tot per escrit.

El suport incondicional a les decisions del Govern és un acte de fe propi del grup parlamentari de la majoria i que en cap cas es pot demanar als grups de l'oposició. Sota el meu criteri l'esborrany original per establir un Pacte d'Estat per Europa no era més que una declaració de bones

voluntats i no un document de treball d'on es pogués extreure un veritable acord institucional.

Afirmar, doncs, que els agents econòmics i socials se sumen al pacte només mostra el desconeixement que això implica. Els agents socials es podrien sumar a l'estructura del treball base dels acords sectorials, a les taules de debat i als fòrums de consulta que ja fa dies el Govern hauria d'haver creat i que encara són inexistents. Convidar-los a una xerrada sobre generalitats envers Europa i voler fer creure'ns que tothom està a favor del que implica un pacte que ningú coneix, és una presa de pèl.

Finalment, la lleugeresa i manca de contingut amb el qual aquest Govern parla de pactes que no necessita només pot significar dues coses: 1) Un esforç propagandístic per vendre una imatge de bona voluntat i d'unitat que ni existeix ni ells mateixos desitgen o, 2) que veritablement no tenen ni idea de què vol dir fer pactes d'estat. ≡